

dla konserwacji odkrytych szczegółów, które w b. sezonie musiano zasypać z powrotem, aby nie uległy zupełnemu rozkładowi. Na polach pod zamkiem znajduje się zadołowane wapno sprzed wojny; można je będzie wykorzystać.

Tegoroczne prace miały charakter zwiadowczy, ale ileż wniosków można było wyciągnąć nawet z jeszcze niedokończonych analizy naukowej.

Na zakończenie warto podkreślić fakt, że nad tym obiektem sprawuje po wojnie opiekę społeczną w ramach PTTK wielce zasłużony pedagog i działacz społeczny, znawca i miłośnik zabytków pan Michał Smólski z Zagórza. Konieczną rzeczą będzie, aby mu dano możliwość wychowania sobie godnego zastępcy.

Halina Martuszevska

Badania wykopaliskowe w Bieczu, pow. Gorlice

W związku z pracami konserwatorskimi prowadzonymi przy murach obronnych, ratuszu i domu z basztą, miasto Biecz zostało objęte badaniami archeologicznymi finansowanymi przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Rzeszowie mgr Jerzego Tura.

W badaniach trwających od 10 maja 1965 r. do 10 listopada 1965 r. oprócz autorki wzięli udział: mgr Jan Martuszevska, mgr Bronisław Marek, Zofia Kirschstein, Jadwiga Kozber studentki archeologii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu oraz rysownicy Gabriela Ślaska i Wanda Wieliczko.

Wykopy związane z badaniem architektonicznymi prowadzone były pod kierunkiem dr J. Bogdanowskiego (mury obronne) i mgr inż. St. Walczego (ratusz).

Za pomoc i współpracę w czasie prac składam serdeczne podziękowania kierownikowi Muzeum Regionalnego w Bieczu dr Tadeuszowi Ślaskiemu.

WYKOPY PRZY RATUSZU

Strona wschodnia

Przy niezachowanej ścianie wschodniej pierwotnego ratusza¹ w jej części południowej zlokalizowano cztery wykopy.

W toku badań odsłonięto fundament wschodniej części ratusza oraz przybudówki poczynając od narożnika południowo-wschodniego ratusza, aż do środkowego muru działowego, zarówno przy licu wewnętrznym, jak i zewnętrznym murów.

Wykop I pozwolił na odsłonięcie wewnętrznego lica wschodniej ściany ratusza mającej w tej części szerokość od 1,30 m do 1,50 m. Fundament wykonany z kamieni połączonych zaprawą wapienną został zniszczony przez wkop kanalizacyjny. W północnej i południowej części wykopu uchwycono zniszczone ceglane

W pracach wykopaliskowych trwających przez sierpień i wrzesień pomocni mi byli inż. górnik W. Stobik, stud. archeologii UMCS w Lublinie M. Zielińska i A. Janiszewska.

L I T E R A T U R A

Słownik Geograficzny, t. X, SOBIEŃ.

J. GARBACIK: Sobień i Lesko — dwa zamki Kmitów „Sobieńskich”, Ziemia, r. XXVIII, nr 10, s. 231—234, Warszawa 1938.

A. FASTNACHT: Ludność miasta Leska w XV i XVI wieku, Rocznik Zakładu Narodowego im. Ossolińskich, t. IV, s. 77—115, o Sobniu, s. 81—84, Wrocław 1953.

A. FASTNACHT, Osadnictwo Ziemi Sanockiej w latach 1340—1650, Prace Wrocławskiego Towarzystwa Naukowego, seria A, nr 84, Wrocław 1962.

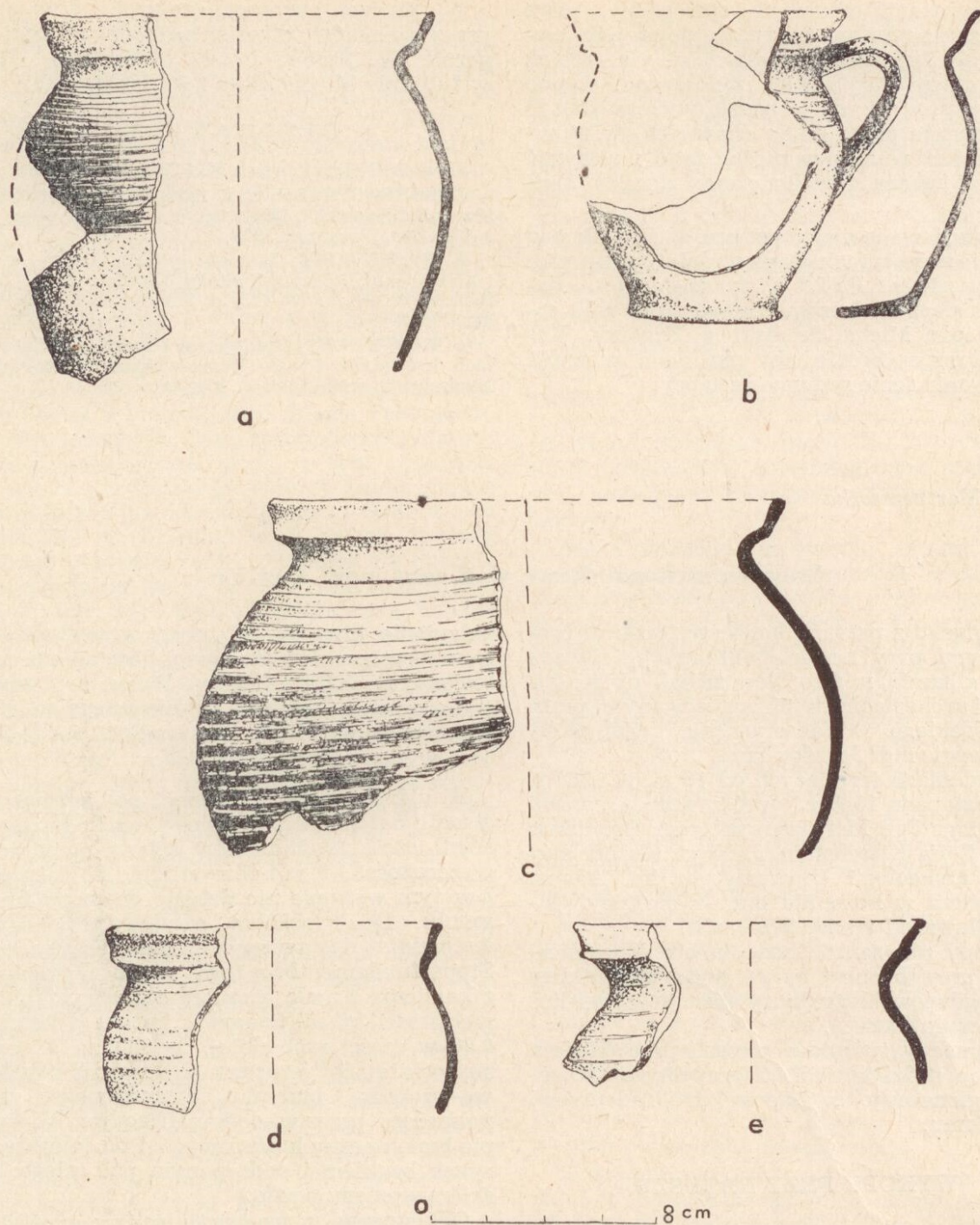
sklepienie piwnicy. Warstwę w wykopie stanowił gruz zawierający małą ilość ceramiki datowanej na XVII—XX w. Prace prowadzono tylko do głębokości 2,2 m, nie osiągając stopy fundamentowej i calca ze względu na zalewającą wykop wodę².

Wykop VII założony po zewnętrznej stronie narożnika południowo-wschodniego odsłonił część fundamentów ściany południowej o szerokości 1,8 m i zewnętrzne lico narożnika. I w tym wykopie nie dotarto do stopy fundamentu. Do narożnika ratusza przy ścianie wschodniej dostawiony był mur przybudówki. Stopa fundamentowa tego muru wykonanego z kamienia z małą wkładką cegły wystąpiła na głębokości 1,8 m. Szerokość muru wynosi od 0,90 w części zachodniej, do 0,60 m w części wschodniej. Stwierdzono, że narożnik południowo-wschodni budynku dostawionego, został zniszczony przez wkop kanalizacyjny. W wykopie brak warstw kulturowych. Pod zalegającym rynkiem brukiem i podsypnym pod niego piaskiem występuje calca.

Odkrywając górną partię ściany wschodniej o szerokości 0,65—0,80 m w odległości 4,20 m od zniszczonego narożnika uzyskano lico wewnętrzne i zewnętrzne. Stopa fundamentowa muru wykonanego z kamienia z małą wkładką cegły silnie połączonych zaprawą wapienną wystąpiła na głębokości 1,9 m. W wykopie nie stwierdzono warstw kulturowych.

Wykop II przeprowadzony od zewnętrznej strony ściany ratusza do odkrytej wschodniej ściany przybudówki, stwierdził istnienie do głębokości 0,5 m nawarstwień kulturowych wewnątrz dostawionego budynku. Stanowią je warstewki przepalanej gliny i ciemnej ziemi z węgielkami drzewnymi nie zawierające materiału archeologicznego.

Wykop VI. Przedłużenie wykopów poza ścianę działową w kierunku północy pozwoliło

Ryc. 1. Biecz, pow. Gorlice. Fragmenty naczyń. Kościół, wykop I (a); Ratusz, wykop VI (d); wykop XI (b, c); Dom z basztą, wykop I (e).

Rys. B. Sierzęga

na częściowe odkrycie dalszej partii zewnętrznej lica wschodniej ściany ratusza i wewnętrznej północnej ściany przybudówki. Przy ścianie tej na głębokości 0,8 m znaleziono dwa fragmenty naczynia datowanego na XVI w. (ryc. 1 a). Jest to jedyny materiał ruchomy uzyskany po zewnętrznej stronie ratusza. Wymiary wnętrza dostawionego budynku wynoszą na osi N-S 10 m i na osi O-W 5,6 m.

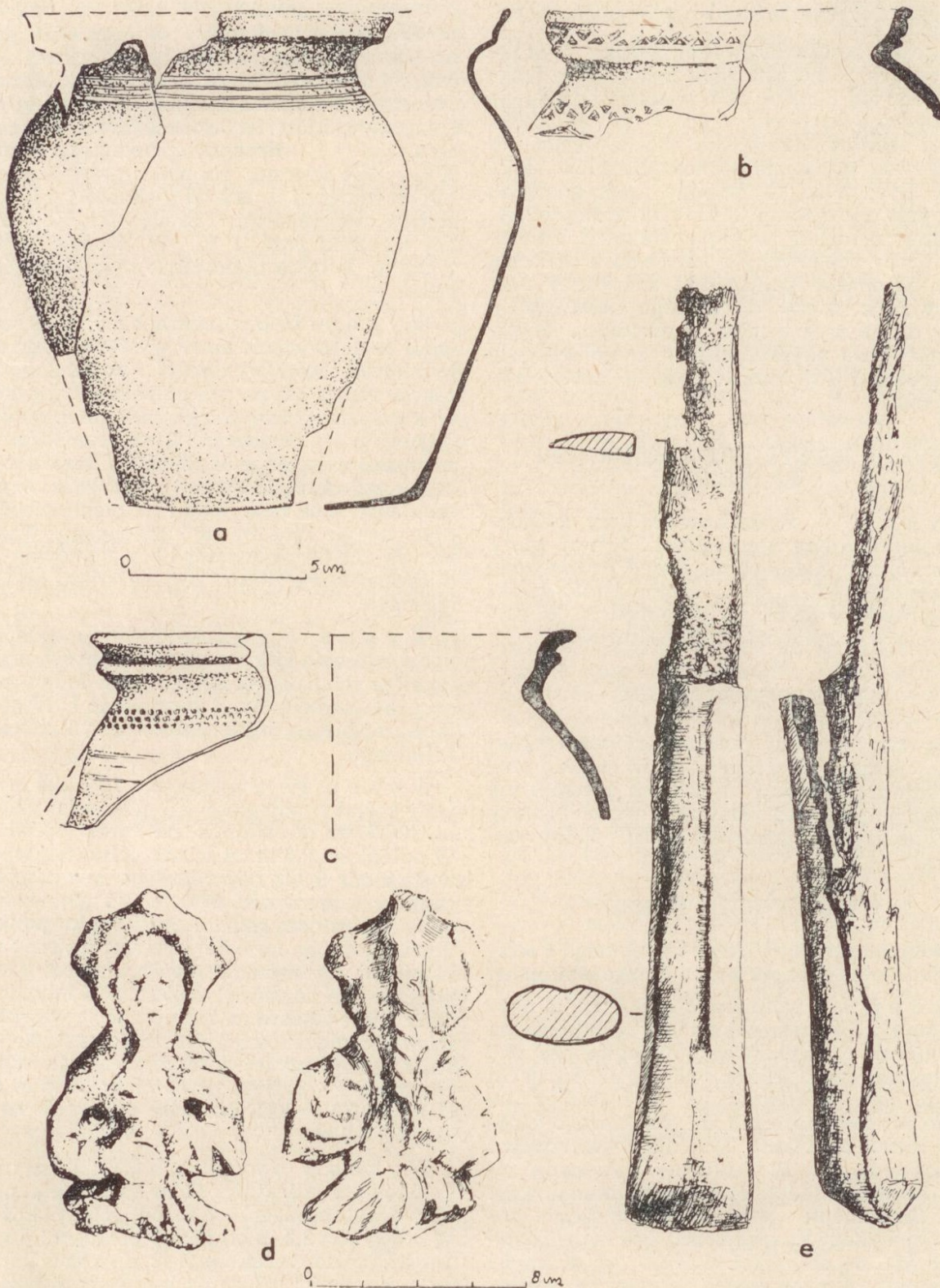
W y k o p IX. Odczyszczono przejście wieży, odkrywając na głębokości 0,2 m zniszczoną posadzkę.

W y k o p X. W odległości 2 m od ściany wschodniej obecnego ratusza odkryto zwałony fragment muru o wymiarach $3,2 \times 1,45$ m, w górnej części ceglany, poniżej kamienny, silnie połączony zaprawą wapienną. Przy ścianie działowej na głębokości 2 m znajdował się fragment górnej części zniszczonego sklepienia ceglanego. Warstwę w wykopie stanowił gruz zawierający materiał ceramiczny i drobne przedmioty żelazne datowane na XVII—XX w.

W y k o p XI. Wykop założono pod wejściem do wieży od strony wschodniej. Do głębo-

kości 2,4 m między ścianą wieży i nowym fundamentem występuje gruz. Na głębokości 2,4 m przylegając do muru znajdowały się narzucone bez celowego układu silnie zbite odpadki drewna i słomy nasyczone czarną maziastą cieczą, która występuje w dużych ilościach w południowej części znaleziska. W wyeksplorowanej

południowej części na głębokości 2,9 m znajdowało się naczynie zawierające czarną ciecz. Naczynie toczone na kole garncarskim, wykonane z gliny z drobną domieszką schudzającą, dobrze wypalone o kolorze szarym (średnica wylewu 21 cm, średnica dna 11,5 cm, wysokość 27 cm) posiadało w górnej części ornament żłbkowa-

Ryc. 2. Biecz, pow. Gorlice. Kościół, wykop I (b, c) — fragmenty naczyń; Ratusz, wykop XI (a) — fragmenty naczyń, (e) — nóż; Dom z basztą, wykop I (d) — figurka gliniana.

Rys. B. Sierżęga

nych lini poziomych. Obok niego leżało przewrócone do góry dnem naczynie (średnica wylewu 9,4 cm, dna 5,6 cm i wysokość 11 cm), z beżową polewą wewnątrz (ryc. 1 b, 2 a). Przekrój poprzeczny uzyskany w tej części wykopu wykazał, iż ciemna warstwa drewna o największej miąższości 50 cm znajduje się na warstwie gliny zawierającej drobne fragmenty cegły i potłuczonej ceramiki, zalegającej bezpośrednio na calcu.

W części wyeksplorowanej, oprócz wymienionych dwóch naczyń znaleziono liczne fragmenty innych naczyń, nóż żelazny z drewnianą okładziną trzpienia (ryc. 1 c, 2 e), paski skóry i tkaniny. Znaleźisko można uznać za prymitywną maziarnię pochodzącą z XV—XVI wieku. Być może tu właśnie impregnowano gonty przy pokrywaniu XVI — wiecznej wieży.

Ścianę zachodnią wykopu stanowił fundament wieży zbudowany z kamienia z wkładką cegły, natomiast południową zniszczony mur łączący się z wieżą, do którego dobudowano część druga w kierunku wschodnim. Stopa fundamentowa obydwu murów znajdowała się na głębokości 3 m i na tej też głębokości wystąpił calec.

WYKOP PO STRONIE ZACHODNIEJ RATUSZA

Wykop V. Zlokalizowano przy zachodniej ścianie ratusza w odległości 3,1 m od wieży w kierunku południowym. Prace prowadzono do głębokości 2,5 m. Stwierdzono istnienie zamurowanych otworów w fundamencie. W wykopie nie wystąpiła warstwa kulturowa.

WYKOP W PIWNICY

Przy odczyszczeniu powierzchni wschodniej piwnicy ratusza natrafiono na trzy stopnie przewizorycznych schodów ułożonych z cegieł nie połączonych zaprawą. Materiał archeologiczny stanowiło kilka fragmentów XVIII—XX w. ceramiki.

WYKOPY PRZY FARZE

Między murem ogrodzenia kościelnego a ścianą południową kościoła założono pięć wykopów.

Wykop I o wymiarach 11,5 × 1,5 m usytuowano po wewnętrznej stronie ogrodzenia na przedłużeniu wykopów ubiegłorocznych³. W północnej części wykopu na głębokości 30 cm odkryto mur szerokości 1,1 m kończący się w tym miejscu narożnikiem, od którego biegnie w kierunku ściany kościoła 3-warstwowy murek kamienny. Mur główny wykonany został z kamienia z niewielkimi wkładkami cegły. Stopa fundamentu występująca w części zachodniej wykopu na głębokości 2,45 m gwałtownie obniża się do głębokości 3,9 m w części wschodniej. Mur ten można datować na podstawie ceramiki i monety na przełom XV i XVI w. (Ryc. 2 b, c).

W południowej części wykopu na głębokości 1,9 m znajduje się załom muru o konstrukcji

kamiennej. Stopa fundamentu została uzyskana w części zachodniej wykopu na głębokości 4,4 m, we wschodniej na głębokości 3,5 m. Datować można na XIV—XV w.

Na głębokości 2,7 m występuje inny mur kamienny dobudowany do wyżej omawianego. Dno wykopu wolne od murów na głębokości 4,1 m pokrywa rodzaj bruku zbudowanego z dużych kamieni połączonych zaprawą wapienną.

W wykopie wystąpiły też narożniki dwóch murów ceglanych. Jeden na głębokości 1,7 m drugi 1,55 m. Warstwy w wykopie stanowiła przemieszana ziemia z różną zawartością cegły i zaprawy. Materiał archeologiczny stanowiła ceramika i drobne przedmioty żelazne XVI—XIX wieczne. Na małej przestrzeni wolnej od murów i bruku od głębokości 4,1 m występuje ciemna ziemia z zawartością XIV-wiecznej ceramiki (ryc. 1 d). W środku wykopu z braku miejsca niemożliwe było dotarcie do calca.

Wykop II o wymiarach 4,5 × 2,8 m pozwolił na uchwycenie muru występującego w południowej części wykopu I. Największa szerokość muru 1,3 m. W północnej części tego wykopu odkryto mur ceglano-kamienny występujący na głębokości 1,2 m, na który we wschodniej jego części nałożono inny narożnik ceglano-muru. Jeszcze jeden mur ceglany, szerokości 0,65 m wystąpił na głębokości 1,6 m przerywając bieg muru kamiennego. Warstwę w wykopie do głębokości 1,8 m stanowiła przemieszana szara ziemia bez materiału archeologicznego.

Wykop I założony został po zachodniej kazał istnienie kilku poziomów murów ceglano-kamiennych (0,35—2 m) będących dalszą częścią narożników odkrytych w wykopie I. Wszystkie te murki biegną w kierunku ściany kościoła parafialnego.

Wykop IV o wymiarach 7 × 1,25 m założony został w odległości 7,5 m od ściany kościoła i 20,5 m od wejścia na teren ogrodzenia. W odległości 0,6 m od ściany północnej wykopu w poziomie 0,9 m natrafiono na mur kamienceglany o szerokości 0,75 m. Na głębokości od 0,75—0,9 m poza murem w kierunku południowym wystąpiła na całej długości wykopu płyta kamienna wykonana z dwóch warstw kamieni połączonych zaprawą wapienną. Kamienie zostały silnie zlasowane i widoczne są w profilach ścian. Do głębokości 3,5 m znajdowały się warstwy przemieszanej gliny zawierające materiał ceramiczny i drobne przedmioty żelazne datowane na XVI—XIX w. Calec osiągnięto na głębokości 3,5 m.

Wykop V o wymiarach 6,3 × 1,5 m umiejscowiono w odległości 17 m od wejścia południowo-wschodniego i 7 m od ściany kościoła. W odległości 2,2 m od ściany północnej wykopu natrafiono na głębokości 0,42 m na mur kamienny o szerokości 0,8 m, na tym samym poziomie znajduje się dostawiony do niego mur ceglany tworząc ścianę zachodnią wykopu. Mur ceglany na głębokości 1,7 m postawiony jest na murze zbudowanym z kamienia z małą wkładką cegły

(szerokość widoczna w wykopie 0,36 m), łączącym się z kolei z poprzednim murem kamiennym. Przy południowej ścianie wykopu na głębokości 2,27 m znajduje się murek ceglany. Powierzchnia wykopu została ograniczona z trzech stron murami o długości na osi N-S 2,8 m. Na głębokości 3,15 do 3,2 m występuje bruk z drobnych kamieni rzecznych. Kamienie te tworzyły rodzaj ławy grubości 0,5 m. Na ławie tej zbudowany jest mur w północnej części wykopu jak i murek ceglany części południowej. W głąb ciągnie się mur stanowiący ścianę zachodnią wykopu. Na głębokości 2,67 m występuje na długości 0,4 m ceglane nadproże.

Stopa fundamentowa muru w części przylegającej do fundamentu kamiennego została osiągnięta na głębokości 3,9 m. Warstwy w wykopie stanowiła do głębokości 2,5 m przemieszana ziemia z różną zawartością fragmentów cegły i zaprawy wapiennej. Na głębokości 2,8 m dalsza warstwa to przepalona czarna ziemia z dużą zawartością fragmentów naczyń szklanych, ceramiki i trzema fajkami glinianymi. Warstwę tę datować można na XVIII w. Pod ławą kamienną wystąpiła jeszcze glina z małą zawartością fragmentów cegieł. Na głębokości 4 m wystąpił calec. Najwcześniejsze fragmenty naczyń znalezione w wykopie pochodzą z XVII wieku.

Różnorodność konstrukcji murów i różnych poziomów, na których występują, nie pozwala na zrekonstruowanie przebiegu tychże przy farze. Być może, że wyjaśnią tę sprawę w pewnym stopniu dokładne pomiary terenu i nanieśnienie wykopów na mapę. Dla całkowitego wyjaśnienia tej kwestii konieczne są dalsze prace i odkrycie murów na dużej przestrzeni, które pozwoliłyby na stwierdzenie związku między poszczególnymi murami.

WYKOPY PRZY DOMU Z BASZTĄ

Na terenie przylegającym do domu z basztą założono dziesięć wykopów wyjaśniając stratygrafię wzniesienia i przebieg murów.

W y k o p I założony został po zachodniej stronie baszty poczynając od widocznego przy ścianie pachółka skręcając w kierunku zachodnim do ceglanych skarp, widocznych na powierzchni (22 m długości). Na pierwszym mb. pod warstwami ziemi bez materiału archeologicznego i brukiem na głębokości 1,7 m znajdował się zniszczony mur kamienny zachowany w postaci pięciu warstw kamieni zalegających na calcu. Na 8,4—9,1 mb. odkryto mur łączący się z basztą. Mur ten zbudowany z kamienia z bardzo małą wkładką cegły tworzy rodzaj silnie obudowanego zakończenia z przyporą szerokości 1,1 m. Zachowana wysokość muru 2,5 m. Do tej partii dobudowany jest inny mur szerokości 1,6 m łączący się z ceglana skarpą, wykonany z dużych kamieni i zniszczony w środkowej swojej części. Ma on dwie przypory o wymiarach 1,3 × 1,9 m, 1,1 × 2,5 m, wykonane z kamieni silnie połączonych zaprawą. Zachowana

wysokość przypór 2,2 m i 2,8 m. Warstwy kulturowe w wykopie wewnątrz stanowi przemieszana ziemia z dużą zawartością cegły i drobnych kamieni. Teren ten posiada dwa poziomy bruku. Jeden na głębokości 1 m i drugi na głębokości 1,4 m. Nielicznie występującą ceramikę datować można na XVII—XIX w.

Na zewnątrz murów pod warstwą nasypu zalega czarna ziemia od głębokości 1,9 m. W warstwie tej znajduje się duża ilość żużlu (40 kg). Wykorzystując osłonę murów przetapiano tu rudę żelazną.

Najwcześniejsze fragmenty naczyń pochodzące z tej warstwy datować można na XIV w. (Ryc. 1 e). Są to naczynia toczone na kole garncarskim, wykonane z gliny z drobną domieszką schudzającą. Kolor naczyń od brunatnego do czarnego. Mają one wydzieloną szyjkę, wylew mocno wywinięty na zewnątrz, a w górnej części często ornament żłobkowany linii poziomych.

Znaleziono też dużo fragmentów naczyń o różnorodnych motywach ornamentacyjnych. Z innych przedmiotów znaleziono XVII-wieczną figurkę glinianą przedstawiającą grajka (Ryc. 2 d), dwa noże żelazne, dwa przedmioty z rogu, gwoździe i kilkanaście nieokreślonych przedmiotów żelaznych. Calec wystąpił na głębokości 2,5—3,2 m.

W y k o p II o wymiarach 5 × 2 m umiejscowiono pod strzelnicą baszty od strony południowej. Stopa kamiennego fundamentu baszty występuje na głębokości 2,2 m. W wykopie uchwycono kilka warstw kulturowych zawierających fragmenty ceramiki, kości datowanych na XVII—XIX w. Calec przy ścianie baszty wystąpił na głębokości 1,6 m, obniżając się do 3,5 m przy skłonie skarpy.

W y k o p III. Przy ceglanej skarpie domu założono wykop o wymiarach 4 × 5 m obejmując teren między basztą, domem a ceglana skarpą. Do ściany południowej skarpy dostawiony jest mur ceglano-kamienny o szerokości 1,8 m, a długości 2,6 m. Między basztą, a końcem skarpy znajduje się wąski mur o szerokości 0,6 do 0,9 m wzmocniony od strony baszty małą przyporą. Między skarpą ceglana, a przyporą znajduje się w murze luk (sklepienie). Fundament domu osiągnięto na głębokości 1,2 m. Zbudowany był z dużych kamieni z małą wkładką cegły silnie połączonych zaprawą.

Fundament skarpy ceglanej osiągnięto na głębokości 1 m. Materiał ceramiczny stanowiły naczynia i kafle datowane na XVII—XX w.

W y k o p y IV, V i VI na stoku wzniesienia uchwyciły przebieg muru od strony zachodniej baszty. Odkryto tylko górną partię murów szerokości 2 m wykonanych z kamienia z wkładkami cegły, wzmocnionych rodzajem małych przypór. Warstwy kulturowe zawierały materiał ceramiczny, monety, nieokreślone przedmioty żelazne pochodzące z XVII w.

Do murów od strony wewnętrznego lica dochodzi zawsze na głębokości 1,6—1,8 m bruk kamienny wykonany z otoczków rzecznych.

Wykop VII założony równolegle do szosy, uchwycił na przestrzeni kilku metrów bruk kamienny na głębokości 1,3 m wykonany z otoczków rzecznych przylegających bezpośrednio do muru występującego tu na głębokości 0,76 m. Ściana zewnętrzna muru zbudowana jest z kamieni z małą wkładką cegły łączonych zaprawą.

Na głębokości 3,4 m występuje otwór w kamiennym fundamencie, który podmurowano cegłą. Calec osiągnięto na głębokości 4 m. Najwcześniejsza warstwa występująca w wykopie datowana jest na XVI w.

Wykop VIII założony został w odległości 5 m od odsłoniętego muru północnej części wykopu I. Odkryto silnie obudowane zakończenie muru z zewnętrzną przyporą szerokości 0,8 m. Stopa fundamentowa osiągnięta została na głębokości 2,4 m. Warstwy w wykopie stanowi przemieszana ziemia z cegłą i drobnymi kamieniami, na głębokości 1,4 m występuje bruk, pod którym jest już calec. Do zakończenia murów od strony zachodniej dobudowano inny mur biegnący w kierunku północno-zachodnim pod szosę.

Wykop IX o wymiarach $3 \times 1,5$ m założony wewnątrz murów odkrył pod warstwami przemieszanej gliny z cegłą i kamieniami nie zawierającymi materiału archeologicznego na głębokości 1,6 m bruk kamienny wykonany z otoczków rzecznych. Teren między basztą a stokiem południowo-zachodnim wzniesienia otoczony jest podwójnym murem z przejściem w murze wewnętrznym. Wnętrze międzymurza pokrywa bruk wykonany z otoczków rzecznych, opadających w kierunku muru zewnętrznego.

Wykop X. W odległości 7 m od domu dobudowanego do domu z basztą umiejscowiono wykop o wymiarach $1,5 \times 4$ m. Jako fundament domu wykorzystano mury obronne, znajdujące się tu na głębokości 2,2 m. Warstwę w wykopie stanowiła ciemna przemieszana glina z fragmentami cegieł i zaprawy. Calec występuje na głębokości 2 m obniżając się w kierunku stoku wzniesienia.

WYKOPY PRZY KROMERÓWCE

Przy pracach ziemnych związanych z konserwacją budynku przeprowadzonych przez PKZ w Krakowie, w wyniku nadzoru archeologicznego stwierdzono, że:

Po stronie wschodniej budynku znajduje się piwnica o sklepieniu kamiennym. W ścianie wschodniej piwnicy znajduje się wejście (w części północnej), dwa otwory i wnęka. Wykop przeprowadzony po zewnętrznej stronie wschodniej ściany piwnicy stwierdził, że ściana fundamentowa w piwnicy zbudowana jest z kamieni łączonych zaprawą. Prace prowadzono do głębokości 3,2 m nie osiągając stopy fundamentowej. Na 5 mb. natrafiono na głębokości

2,9 m na palenisko ciągnące się w głąb. W południowej części wykopu calec wystąpił na głębokości 2,2 m. Z południową częścią piwnicy łączą się wąskie murki ceglano-kamienne biegnące zarówno na osi N-S jak i O-W.

Przy kopaniu wykopu pod studzienkę natrafiono na skupisko naczyń (6 sztuk) datowanych na XV—XVI w. (brak danych odnośnie warunków znalezienia). Wykop po stronie północnej domu odsłonił na głębokości 3,2 m fundament budynku wykonanego z kamieni z małą wkładką cegły.

Materiał archeologiczny przy Kromerówce stanowiły naczynia, fragmenty naczyń i kafli datowane na XV—XVIII w. Znaleziono też srebrną monetę.

WYKOP NA WZNIESIENIU PO PÓŁNOCNEJ STRONIE WZGÓRZA ZAMKOWEGO

Przy pracach ziemnych prowadzonych w ogrodzie należącym do Ob. Mazurównej w odległości 29 m na zachód od narożnika południowo-zachodniego stodoły w przekopie długości 8 m, w warstwach przemieszanej gliny z dużymi fragmentami cegieł znalazł się materiał archeologiczny datowany na XIV—XVI w. Naczynia toczne na kole garncarskim koloru brunatnego lub szarego mające wydzieloną szyjkę, wylew mocno wywinięty na zewnątrz oraz częsty ornament żłobkowanych linii poziomych.

Znaleziono też fragmentarycznie zachowaną ostrogę, klingę i nóż żelazny. Wykop prowadzono do głębokości 3 m nie docierając do calca. Sondáže przeprowadzone na najwyższym punkcie wzniesienia i w jego części północnej nie wykazały istnienia warstw kulturowych. Badań archeologicznych na wzniesieniu nie przeprowadzono.

Konieczne jest przeprowadzenie badań celem wyjaśnienia roli wzniesienia w stosunku do wzgórza zamkowego.

Materiały pochodzące z badań stacjonarnych zostały złożone w Muzeum Okręgowym w Rzeszowie. Ceramika pochodząca z wykopów przy Kromerówce znajduje się w Muzeum Regionalnym w Bieczu, monетка znaleziona na tymże terenie nie została przekazana przez kierownictwo budowy PKZ w Bieczu dla odpowiednich instytucji.

PRZYPISY

¹ Prace przy odsłonięciu fundamentów nie istniejącej partii ratusza prowadził w roku 1958 A. Kunysz.

² Głębokość wykopów podawana jest od poziomu obecnej powierzchni.

³ A. Kwolek — Badania archeologiczne na terenie miasta Biecu w roku 1964, Sprawozdanie Rzeszowskiego Ośrodka Archeologicznego za rok 1964, Rzeszów 1964, s. 43—44.